

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 07 stycznia 2020 r.

Znak sprawy: DBI-3.054.3.2019

**Pani
Elżbieta Witek**
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na interpelację nr 478 Pana posła Michała Jarosa w sprawie możliwości wprowadzenia do ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295), zwaną dalej „ustawą o ulgach”, odpowiednich zapisów rozszerzających grupę osób uprawnionych do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego o Honorowych Dawców Krwi przekazuję stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Ustawa o ulgach, jako element polityki socjalnej państwa, przewiduje różne zakresy uprawnień do ulg ustawowych dla poszczególnych grup pasażerów i środków transportu, którymi podróżują. Odnosząc się do pytania o rozważenie wprowadzenia ulg, informuję, że uprawnienia do ulg przejazdowych wynikają zarówno z tej, jak i innych ustaw, tj. w szczególności:

- ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin,
- ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych,
- ustawy z dnia 7 września 2007 r. - o Karcie Polaka,
- ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
- ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa

i składają się na obowiązujący w Polsce system polityki socjalnej państwa.

Ewentualne rozszerzenia kręgu osób uprawnionych do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, czy też zmiany wysokości obowiązujących ulg przejazdowych mogą nastąpić wyłącznie w drodze zmiany stosownych ustaw, jako wyraz polityki państwa w tym zakresie.

Na uwagę zasługuje także fakt, że kwestia rozszerzenia uprawnień do ulgowych przejazdów dla Honorowych Dawców Krwi była już przedmiotem oceny Ministra Zdrowia, który w odpowiedzi na interpelację nr 868 wskazał na wątpliwości odnośnie przyznania wspomnianej grupie społecznej kolejnych przywilejów w związku z wyrażoną w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1222) zasadą bezinteresownego oddawania krwi. Zdaniem Ministra Zdrowia krwiodawstwo powinno być dobrowolne i nieodpłatne także zgodnie z dyrektywą 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającą normy jakości i bezpiecznego pobierania, testowania, przetwarzania, przechowywania i dystrybucji krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE (Dz. Urz. UE L 33 z 08.02.2003, str. 30 z późn. zm.) w celu podnoszenia norm bezpieczeństwa odnoszących się do krwi i składników krwi. Stąd też stosownie do tych przepisów, wszelkie przywileje dla Honorowych Dawców Krwi należy traktować jako dodatek do szlachetnego i bezinteresownego oddawania krwi.

niepodlega

POLSKA
STALOCIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Tym samym nagrodą dla Honorowych Dawców Krwi, w ocenie Ministra Zdrowia, powinna być satysfakcja z pomocy potrzebującym, a nie możliwość uzyskania nagrody, tytułu, czy odznaczenia. Natomiast wśród uprawnień i przywilejów obecnie przysługujących zasłużonemu honorowemu dawcy krwi i honorowemu dawcy krwi już obecnie przysługuje zwolnienie od pracy w dniu, w którym oddaje krew oraz zwrot utraconego zarobku na zasadach wynikających z przepisów prawa pracy.

Ponadto na podstawie art. 6 ust. 2 *ustawy o publicznej służbie krwi* kobiecie po oddaniu co najmniej 5 litrów krwi lub odpowiadającej tej objętości ilość innych jej składników a mężczyźnie po oddaniu co najmniej 6 litrów przysługuje tytuł i odznaka honorowa „Zasłużony Honorowy Dawca Krwi”.

Minister Zdrowia zwrócił także uwagę na inne działania i narzędzia mające na celu rozpropagowanie honorowego krwiodawstwa. Wśród nich wymienił w szczególności informacyjne kampanie społeczne oraz ogólnopolskie i regionalne akcje krwiodawstwa zwiększające świadomość społeczeństwa w zakresie potrzeb i możliwości oddawania krwi w Polsce.

Chciałbym także zauważyć, że obecnie wydatki z budżetu państwa na sfinansowanie przewoźnikom drogowym i kolejowym utraconych przychodów w związku z honorowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów co roku przekraczają kwotę 1 mld zł. W ustawie budżetowej na 2019 r. zaplanowano na ten cel łącznie prawie 1,2 mld zł. Stąd przyjmowanie rozwiązań prawnych, które miałyby dodatkowo obciążać sektor finansów publicznych wymaga szczegółowej analizy pod kątem dostępności środków i zapewnienia odpowiednich źródeł finansowania w kolejnych latach budżetowych. W ocenie Rady Ministrów wyrażonej w jednym z ostatnich stanowisk Rządu odnoszącym się do propozycji rozszerzenia zakresu uprawnień do ulg dla nowej grupy, wyrażono pogląd, że do czasu wypracowania kompleksowej polityki państwa w zakresie ulg na przejazdy, uszczelnienia systemu refundacji oraz nowelizacji *ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2016, z późn. zm.)*, włączenie do katalogu osób uprawnionych kolejnej grupy, jest na chwilę obecną przedwczesne. Podkreślono ponadto, że każde zwiększenie wydatków budżetu państwa implikuje konieczność poszukiwania dodatkowych środków w ramach nieprzekraczalnego limitu wydatków, czyli ograniczenia wydatków pozostałych podmiotów. Dlatego też, w celu zachowania przejrzystości i spójności obowiązującego w Polsce systemu ulg, problem ulg przejazdowych powinien być rozpatrywany kompleksowo, jako jeden z elementów polityki społecznej na poziomie Rady Ministrów RP.

Z wyrazami szacunku,

z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Andrzej Bittel
Sekretarz Stanu

Dokument podpisany elektronicznie.